Před vlastním pojednáním o vypořádání společného jmění manželů (dále v textu též jen „SJM") dle obecných zásad stanovených občanským zákoníkem a dalších modech tohoto vypořádání v konkursu se jeví vhodné připomenout hlavní pravidla, na kterých české majetkové společenství manželů spočívá.

Prvním výchozím bodem je skutečnost, že české právo zná toliko jeden základní majetkový režim vznikající mezi manžely - společné jmění manželů. Ten je pro (budoucí) manžely do té míry závazný, že vlastními právními úkony (smlouvou ve formě notářského zápisu) mohou tento zákonný majetkový režim předvídaným způsobem modifikovat, nikoli však zcela vyloučit či vytvořit režim zákonem nepředvídaný. V zahraničí je naopak možné setkat se s právními úpravami, které nabízí větší volnost co do možnosti manželů zvolit odlišný majetkový režim, který pak znamená dalekosáhlejší odklon od zákonného majetkového společenství manželů. Příkladem mohou být tři, co do své podstaty velmi odlišná, majetková společenstva upravená v německém občanském zákoníku (viz. Část II - 2.1.1). Ty v zásadě také odpovídají právní teorii rozlišovaným základním majetkovým režimům, tj. režimu odděleného majetku manželů, režimu společného jmění a konečně režimu hybridnímu, charakterizovanému oddělením majetků ovšem se vznikem tzv. vyrovnací pohledávky při ukončení tohoto majetkového režimu.